

Egy aláíró

VISSZHANG - LVI. évfolyam, 30. szám, 2012. július 27.

Gerő András *Akadémikus antiszemitizmus* című (*Galamus*) cikkében semmilyen antiszemita kitéltet nem találtam a citált Romsics-szöveg kapcsán, Gerő akciója csupán egyféle magánbosszúnak tűnt. Szolidaritás vezérelt, amikor aláírtam.

Fontosnak tartom, hogy kiálljunk a jó ügyekért. (Épp ezt hiányoltam Romsics Ignácnál Gyömrőn: bár kiváló előadást tartott Horthyról, de a felállítandó szoborral kapcsolatosan semmiképpen sem volt hajlandó állást foglalni.)

Gerő András új cikke (*Morális pánik – Ahogy én látom, Galamus*) jóval erősebb példákat mutat be, noha ezek sem bizonyítják azt a rendkívül súlyos vádat, hogy Romsics antiszemita volna. Mindazonáltal szerencsésnek tartanám, ha a felvetett kérdésekről szakmai viták folytatódtnának. (Noha Romsics nálam ezerszer jobban ismeri ezt a kort, nem értem, miként maradhat ki a sorsforduló évek közül 1944 és 1945!)

Bár Gerő lényegesen jobban érvelt utóbbi írásában, a hitelessége mégsem kellően megalapozott: 2003-ban abszurd módon lenácizott egy soá-túlélőt, és az *Élet és Irodalom* szerkesztőségét náciszimpatizánsnak (vagy mélységesen felelőtlennek) minősítette (erről legutóbb Kovács Zoltán írt az *ÉS* július 13-i számában, a teljes vita megtalálható: www.eorsilaszo.hu); a Terror Háza Múzeum súlyos történelemhamisításához eddig egyetlen szava sem volt. (Pl. „1944 március 19. után a magyar állam már nem védte olyan hatékonyan zsidó állampolgárait, mint azelőtt.” (Idézi Karsai László [*Megjegyzések a Gerő-vitához, ÉS*, 2012/29., júl. 20.])